

ставява образа на силата и на здравината отъ колкото на елегантността. Перопилеитъ (портитицитъ съ двороверитъ), които прѣдшествуватъ храмовете се състоятъ отъ голѣми изолцовани порфи или пилони, прѣдъ които се изправятъ два обелиска отъ неравна височина и колосални статуи. Вътрѣшността на храма прѣдставява тази особеностъ, че частитъ се намаляватъ по голѣмина, колкото повече се приближаватъ до дѣлото на зданието. Многобройнитъ поддрѣжки кръгли четвъртити и осмоъгълни, вестидицитъ (ходовежѣ), изпълнени съ статуи, иероглифическитъ рисунки, издѣлбани по стѣнитъ по таванитъ, по колонитъ, безкрайно голѣмитъ пропорции на зданието, всичко помага да се произведе едно грандиозно и таинствено впечатление, което става още по-страшно отъ употреблението на светитъ бои. Защото въ Египетската архитектура всичко е вансано: статуитъ и барелефитъ, колонитъ и стѣнитъ, вътрѣшността ѣа и външността ѣа, изкуството се е старало да дѣйствиува върху въображението и да гравирва дълбоко религиозно впечатление на душата.

Камънитъ отъ голѣми раздѣри, бѣхъ голѣми и припокривати въ каменоломницитъ, а отъ тамъ готови носети на зданието. За да извадятъ голѣми блокове (кисове) употребявахъ разни способи. По нѣкога издѣлбавахъ дупки въ скалата и похваля вътрѣ клинове отъ дърво-много сухи; после ги поливахъ съ вода и цѣлитъ клиновитъ се надувахъ отъ влагата, то камъка се растръкваше и отдѣляше. Прѣдшествението на тѣзи камъни-гесогити отъ грамадна величина, е прѣдставено въ барелефитъ: така върху единъ барелефъ се вижда единъ колосъ, когото тѣлятъ много хора съ възни; колосътъ се намира върху една шейна; върху колелата му се вижда челоука, които управява операцита, когато покъ другъ единъ похва една терносъ-по водка вътрѣзносъ масъ-върху тѣлитъ на шейната. —